

Tysklands general Kujat: Hårdt brug for en Marshall- plan som generel strategi for Syrien

20. januar 2016 – General Harald Kujat (pensioneret), den tidligere formand for NATO's Militærkomite (2002-2005) og Stabschef for Tysklands Forbundshær (2000-2002), afsluttede sine bemærkninger på talkshowet »Under den Linden« på Phoenix TV den 18. jan. med en appel til omsider at udarbejde en altomfattende strategi for Syrien for at drive Islamisk Stat ud, og han understregede behovet for en genopbygningsstrategi i lighed med Marshall-planen. General Kujat optrådte på programmet sammen med regeringens rådgiver i terrorisme, Guido Steinberg.

Studieværten bad general Kujat om en afsluttende erklæring, der adresserede den kendsgerning, at deres diskussion havde demonstreret manglende udsigter, der således skabte et vakuum, som terroristerne udnyttede.

Her følger en oversættelse af general Kujats bemærkninger:

»Jeg må selvfølgelig komme tilbage til det, jeg sagde før. Terroristerne ser selvfølgelig, at vi ikke har en, jeg vil bruge konceptet, altomfattende strategi, til hvilken ville høre, f.eks., en økonomisk genopbygningsplan, en Marshall-plan for denne region og lignende ting. Det er meget synligt. Og det, som hr. Steinberg netop sagde med, at USA er faldet bort som en stabiliserende faktor, men det kan ændre sig. Amerikansk politik er kendt for pludselige skift. Det kan ændre sig igen, men i øjeblikket har det været sådan siden 2003 [Irakkrigen], og Europa alene kan ikke udfylde denne rolle. Det har vi set. Vi så bare til i mange år, mens

flygtningene fra Syrien samledes i Libanon og Jordan. Vi har så at sige fulgt katastrofen her fra tribunen, og vi var ikke engang i stand til at forudse konsekvenserne af dette for vort eget land, for ikke at tale om at udvikle i det mindste en idé om, hvordan man kunne skabe en mere stabil situation. Og man må desværre sige, at dette fører til de resultater, der er kommet frem her i vores diskussion, at man bliver frustreret, fordi man ikke kan komme med en omfattende løsning, eller nogen som helst form for løsning, for man ser kun selektive tilgange, reaktioner, krisestyring, og så, når det faktisk allerede er for sent. Det er det store underskud i vores vestlige politik; det er især også et underskud i europæisk udenrigs- og sikkerhedspolitik, og især et underskud i den tyske udenrigs- og sikkerhedspolitik, den største og økonomisk stærkeste magt i Europa.«